

§ 12. Nærværende lovs bestemmelser finder ikke anvendelse på krigsskibe. For skibe, der anvendes i hvalfangervirksomhed, træffer handelsministeren efter forhandling med fiskeriministeren bestemmelse om, i hvilket omfang lovens regler skal gælde.

§ 13. Tidspunktet for ikrafttrædelsen af bestemmelserne i denne lovs §§ 3, 6 og 7 fastsættes ved kgl. anordning, dog tidligst til den dato, da konventionen træder i kraft.

Ved fremsættelsen af lovforslaget anførte *handelsministeren* bl. a.:

„Gennem de senere år er olieplagen ved vore kyster og i kystfarvandene blevet *et virkelig alvorligt problem*. Hvert år driver i tusindvis af døde eller halvdøde *havfugle* ind på de danske kyster indsmurt i olie, og ofte er store strandarealer forurenet af ilanddrevet olie i en sådan grad, at alt *badeliv* i længere tidsrum er ganske umuliggjort, ikke alene til stor gene for badegæsterne, men også for vort *turisterhverv*, hvor følgen kan blive betydelige økonomiske tab. For *fiskerierhvervet* og fiskeindustrien vil en bekæmpelse af den stadigt stigende olieforurening af havet ligeledes være af betydning, idet undersøgelser har vist, at olien kan virke skadeligt ind på fiskebestanden.

Mange andre lande har været udsat for de samme ulemper, og der er derfor udbredt offentlig bekymring også udenfor Danmark over dette problems omfang og vækst. Skulle man komme ondt til livs, var det imidlertid indlysende, at der måtte træffes effektive foranstaltninger, der måtte hvile på internationale aftaler, og den engelske regering, der var stærkt interesseret i sagen, indbød derfor til deltagelse i en international konference i april—maj 1954, der havde til formål at søge tilvejebragt en international aftale om, hvilke forholdsregler der burde tages for at hindre olieforurening af havene.

Danmark modtog indbydelsen, og som det vil være de ærede medlemmer bekendt, lykkedes det på konferencen at afslutte en *konvention*, der nu venter på de nødvendige ratifikationer for at kunne træde i kraft. Konventionen er ratificeret af Storbritannien, og en række andre lande forventes i nærmeste fremtid at følge efter.

Konventionen, der findes optrykt i den af den danske delegation afgivne beretning, der er omdelt til folketingets medlemmer, går i hovedtræk ud på at forbyde udtømning af olier indenfor visse nærmere angivne zoner, der normalt strækker sig 50 sømil fra land. For Danmarks vedkommende er den såkaldte Nordsøzone af særlig interesse, idet der for dennes vedkommende er fastsat forbud mod udtømning af olie i en afstand af 100 sømil bl. a. ud fra Jyllands vestkyst. Endvidere påbyder konventionen indretning af særlige anordninger til modtagelse af olierester i vigtigere havne, ligesom den,